

Comunicatul festivalului

Proiectul propus pentru ediția 2005 de către directorul artistic și selecționerul unic al Festivalului, desemnat de UNITER în persoana criticului de teatru **Marina Constantinescu**, îl are în centru pe **Regizor**.

Observând că stagiunea 2004–2005 a fost una fastă, aproape toți marii autori de spectacol lucrând pe scene din întreaga țară, **Marina Constantinescu** își propune să reconstituie, la nivelul selecției, nu doar coerența unor trasee artistice individuale, ci și aerul de familie spirituală al regiei românești contemporane. O familie care își recunoaște valorile și le celebrează, neuitând, totodată, să facă o reverență marilor săi dispăruți – gest în care se înscrie și ideea directorului artistic al Festivalului de a dedica cea de-a XV-a ediție memoriei lui **Vlad Mugur**.

Pentru creatorii de spectacol – maeștri, artiști consacrați sau proaspăt remarcați –, **Festivalul Național** se dorește un prilej de întâlnire și de dialog dincolo de granițele strâmte ale unei generații sau alteia. Pentru breasla oamenilor de teatru – șansa de a se (re)solidariza în jurul valorii. Iar pentru public, pentru cetate – bucuria de a urmări spectacole cu *stil* și cu *performanțe* actoricești, discursuri reflexive sau angajate, montări care celebrează o strălucită tradiție și spectacole de ruptură, viziuni care confirmă sau reinventează spațiile convenționale de joc.

În **Secțiunea oficială** a Festivalului, suitele **regizorilor** nominalizați cu una sau chiar două montări este impresionantă: **Liviu Ciulei**, cu spectacolele *Șase personaje în căutarea unui autor* de Luigi Pirandello – anunțat în deschiderea Festivalului – și *Henric al IV-lea* al aceluiași autor, producții ale Teatrului „Bulandra”; **Alexandru Tocilescu**, cu *O zi din viața lui Nicolae Ceaușescu* de Th. Denis Dinulescu, la Teatrul Mic; **Mihai Măniuțiu**, cu spectacolele *Woyzeck* de Georg Büchner, de la Teatrul Maghiar din Cluj și *Shoah. Versiunea Primo Levi*, de la Teatrul de Stat din Oradea; **Alexandru Dabija**, tot cu două creații: *Așteptându-l pe Godot* de Samuel Beckett, de la Teatrul „Sică Alexandrescu” din Brașov și *Trei surori* de A.P. Cehov, de la Teatrul „Toma Caragiu” din Ploiești; **Victor Ioan Frunză**, cu *Scaunele* de Eugène Ionesco, de la Teatrul German de Stat din Timișoara și *Darul Gorgonei* de Peter Shaffer, de la Teatrul „Tony Bulandra” din Târgoviște; **Tompa Gábor**, cu spectacolele *Casa de pe graniță* de Slawomir Mrozek, de la Teatrul „Radu Stanca” din Sibiu și *Medeea – cercuri*, după Euripide, de la Teatrul Municipal din Novi Sad (Serbia – Muntenegru); **Alexander Hausvater**, cu *Cymbelin* de W. Shakespeare, de la Teatrul German de Stat din Timișoara; **Dragoș Galgoțiu**, cu *Portretul lui Dorian Gray*, după Oscar Wilde, la Teatrul Odeon; **Felix Alexa**, cu spectacolul *Gândirea* de Leonid Andreev, la Teatrul Național din București; **Bocsárdi László**, cu *Nu se știe cum* de Luigi Pirandello, la Teatrul „Nottara”; **Radu Afrim**, cu *Cheek to Cheek* de Jonas Gardell, realizat de același teatru; **Vlad Massaci**, cu *Romanțioșii* de Edmond Rostand, la Studioul de Teatru Casandra; **Gianina Cărbunariu**, regizoarea spectacolului cu propriul text, *mady-baby.edu*, la Teatrul Foarte Mic; **Ana Mărgineanu**, semnând scenariul și regia spectacolului *8PT, N9UĂ, 89... fierbinte după '89*, la Teatrul Foarte Mic; și, nu în cele din urmă, **Radu-Alexandru Nica**, recent premiat pentru debut la

Gala UNITER, cu spectacolul *Nora*, după Henrik Ibsen, de la Teatrul „Radu Stanca” din Sibiu.

Un eveniment îl va constitui prezența lui **Silviu Purcărete**, invitat să închidă ediția 2005 cu montarea sa de referință, realizată în urmă cu două stagioni, *Cum doriți sau Noaptea de la spartul târgului*, după W. Shakespeare. Silviu Purcărete a primit anul acesta, în cadrul Galei UNITER, Premiul pentru cel mai bun regizor, iar producția Teatrului Național din Craiova – Premiul pentru Cel mai bun spectacol.

În ambiția de a contura o panoramă cât mai completă a numelor regiei românești actuale, Festivalul va găzdui premiera oficială cu *Triumful dragostei* de Pierre Marivaux, în regia lui **Alexandru Darie**, la Teatrul „Bulandra”.

Tot sub egida Festivalului, dar în afara selecției oficiale, se va regăsi numele lui **Yuri Kordonski**, regizor invitat pentru a patra oară să monteze pe o scenă bucureșteană, de astă dată propria dramatizare după nuvela *Inimă de câine* de Mihail Bulgakov, la Teatrul Național din București.

Autoprezentări

Silviu PURCĂRETE

În franceză, titlul consacrat al piesei nu este **A douăsprezecea noapte**, ci **Noaptea regilor**, tocmai pentru ca sensul întâmplărilor să se regăsească într-o sărbătoare cunoscută francezilor. La noi, a douăsprezecea noapte de la Crăciun corespunde cu Boboteaza. Pentru englezi semnificația era iarăși foarte clară. Dar, în limba română, **A douăsprezecea noapte** n-are nici un înțeles. Piesa ar trebui tradusă ca **Noaptea de Sfântul Ion** sau **Noaptea de Bobotează**, dar nici așa nu i se dă o semnificație corectă. Despre ce este vorba? Piesa e o comandă făcută lui Shakespeare de regina Elisabeta, care obișnuia să încheie, în această a douăsprezecea noapte, ciclul de petreceri începute de Crăciun, cu un spectacol special comandat. Asta i-a cerut lui Shakespeare: o piesă de Bobotează, o piesă de Sfântul Ion. O piesă de la sfârșitul chefurilor. Așa că am ezitat între a-i spune **Noaptea de la sfârșitul chefurilor** sau **Noaptea de la spartul târgului**.

E o canava, o piesă scrisă „în a douăsprezecea noapte”, la sfârșitul petrecerilor. Ea degajă acest sentiment de sfârșit, de melancolie, această tristețe a sfârșitului. Un sfârșit dulce și amar în același timp. Asta m-a atras.

Alexandru TOCILESCU

O zi din viața lui Nicolae Ceaușescu a fost scrisă la dorința mea, prin 1994, când am considerat că trebuie să înceapă o acțiune de demitizare a personajelor despre care se vorbește în text. Piesa nu a fost receptată, la vremea respectivă, de teatrele spre care am mers cu propunerea mea, deși, directorilor li s-a părut foarte amuzantă.